

СПОГОДБА МЕЖДУ ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И СЪЮЗНОТО ПРАВИТЕЛСТВО НА СЪЮЗНА РЕПУБЛИКА ЮГОСЛАВИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДА И ИМУЩЕСТВОТО

Ратифицирана със закон, приет от 38-о Народно събрание на 22.12.1999 г. - ДВ, бр. 114 от 30.12.1999 г. Издадена от Министерството на финансите, обн., ДВ, бр. 58 от 18.07.2000 г., в сила от 10.01.2000 г.

Правителството на Република България и Съюзното правителство на Съюзна република Югославия, желаейки да сключат спогодба за избягване на двойното данъчно облагане по отношение на данъците върху дохода и имуществото, в потвърждаване на стремежа си за развитие и задълбочаване на двустранните икономически отношения, се договориха, както следва:

Член 1

Обхват по отношение на лицата

Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Член 2

Данъци, за които се прилага спогодбата

1. Тази спогодба се прилага за данъците върху дохода и имуществото, налагани от страна на всяка договаряща държава или от нейни политически подразделения или органи на местна власт, независимо от начина на тяхното събиране.

2. За данъци върху дохода и имуществото се считат всички данъци върху общия доход, върху съвкупното имущество или върху елементи на дохода или имуществото, включително данъците върху приходи от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество, данъците върху общата сума на надниците и заплатите, изплащани от предприятията, както и данъците върху увеличената стойност на имуществото.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага тази спогодба, са по-специално:

I) за Югославия:

- 1) данъкът върху печалбата на корпорациите;
- 2) данъкът върху дохода на граждани;
- 3) данъкът върху имуществото;
- 4) данъкът върху приходи от международна транспортна дейност (по-нататък наричани "югославски данък");

II) за България:

- 1) данъкът върху доходите на физическите лица;
- 2) корпоративният подоходен данък;
- 3) данъкът върху имуществото (по-нататък наричани "български данък").

4. Спогодбата ще се прилага и за всички подобни в значителна степен по естеството си данъци, които ще се събират след датата на подписване на спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци, уточнени в разменени писма между компетентните органи на договарящите държави. Компетентните органи на договарящите държави ще се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в съответните им данъчни закони.

Член 3

Общи определения

1. За целите на тази спогодба:

1) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават Югославия или България според изискванията на контекста;

2) терминът "Югославия" означава Съюзна република Югославия, а когато е употребен в географски смисъл, означава земната територия на Югославия, нейните вътрешни морски води и пояса на териториалното море, въздушното пространство, а също така морското дъно и под почвата на частта от открито море извън външните ограничения на териториалното море, върху които Югославия упражнява суверенни права с цел проучване и експлоатация на техните природни ресурси в съответствие с вътрешното законодателство и международното право;

3) "България" означава Република България, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху която тя упражнява своя държавен суверенитет, а така също континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които тя упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;

4) терминът "политически подразделения" за Югославия означава нейните републики;

5) терминът "гражданин" означава лице, притежаващо гражданство на една от договарящите държави;

6) терминът "лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;

7) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или общност, която се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;

8) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

9) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с морски или речен кораб, самолет, железопътно или шосейно транспортно средство, извършван от предприятие на едната договаряща държава, освен когато морският или речен кораб, самолет, железопътно или шосейно транспортно средство се експлоатира изключително между места, намиращи се в другата договаряща държава;

10) терминът "компетентен орган" означава:

- по отношение на Югославия - Съюзното министерство на финансите или негов упълномощен представител;

- по отношение на България - министъра на финансите или негов упълномощен представител.

2. При прилагането на спогодбата от договарящите държави всеки термин, който не е изрично определен, ще има значението, което към този момент му придава законодателството на тази договаряща държава по отношение на данъците, обхванати от спогодбата. Всяко значение, определено съгласно приложимото данъчно законодателство на тази държава, ще е меродавно по отношение на значението, определено в други закони на тази държава.

Член 4

Местно лице

1. За целите на тази спогодба терминът "местно лице на едната договаряща държава" означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея поради неговото

местожителство, местопребиваване, гражданство, място на учредяване, място на управление или всеки друг критерий от подобно естество. Но този термин не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава само по отношение на доходи от източници в тази държава или имущество, притежавано в нея.

2. Ако в съответствие с разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно и на двете договарящи държави, неговото положение се определя, както следва:

1) то се счита за местно лице на тази договаряща държава, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, то се счита за местно лице само на тази държава, с която има най-тесни лични и икономически връзки (център на жизнените интереси);

2) ако държавата, в която се намира центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, то се счита за местно лице на държавата, в която обичайно пребивава;

3) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато в съответствие с разпоредбите на ал. 1 лице, което не е физическо лице, се счита за местно лице и на двете договарящи държави, компетентните органи на тези държави ще решат въпроса по взаимно споразумение.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. За целите на тази спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което едно предприятие извършва цялостно или частично стопанската си дейност.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

1) място на управление;

2) клон;

3) офис;

4) фабрика;

5) работилница;

6) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място на добиване на природни богатства.

3. Строителна площадка или строителен, монтажен обект представлява място на стопанска дейност само ако работата, свързана с тях, продължава повече от 12 месеца.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

1) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

2) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка;

3) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;

4) поддържане на определено място изключително за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;

5) поддържане на определено място изключително за дейност, която има подготвителен или спомагателен характер за предприятието;

6) поддържане на определено място изключително за осъществяване на всяко съчетание от посочените в точки от 1 до 5 дейности при положение, че цялостната дейност на това определено място, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага разпоредбата на ал. 6, действа от името на предприятие, като има и/или обичайно упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, счита се, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал. 4, които, ако се извършват чрез определено място, не биха направили това определено място място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея.

6. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, комисионер или друг представител с независим статут, при условие, че такива лица действат в обичайните граници на своята дейност.

7. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не е основание да се счита което и да е от дружествата за място на стопанска дейност на другото.

Член 6

Доходи от недвижимо имущество

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държавата, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Речни или морски кораби, самолети, железопътни и шосейни транспортни средства не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 на този член се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие, и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

Член 7

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място.

4. Доколкото в една от договарящите държави обичайно е прието печалбите, които се причисляват към място на стопанска дейност, да бъдат определяни чрез разпределение на общата печалба на предприятието между неговите различни подразделения, нищо в ал. 2 на този член няма да възпрепятства тази договаряща държава да определя печалбите, които ще се облагат, посредством приетия от нея метод на разпределение. Все пак възприетият метод на разпределение следва да бъде такъв, че резултатът да е в съответствие със съдържащите се в този член принципи.

5. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. За целите на предходните алинеи печалбите, причислими към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

7. Когато печалбите включват елементи на доход, разгледани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

Международен транспорт

1. Печалбите на едната договаряща държава от експлоатация на морски или речни кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства в международния транспорт се облагат само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и по отношение на печалбите от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9

Свързани предприятия

1. Когато:

1) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава; или

2) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава;

и в двата случая между двете предприятия в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия, би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данъци.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбата на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава, и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава ще направи съответното уточнение на начисления от нея данък върху тези печалби. При извършването на такова уточнение се вземат предвид другите разпоредби на спогодбата и компетентните органи на договарящите държави при необходимост се консултират един с друг.

Член 10

Дивиденди

1. Дивидентите, изплатени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това такива дивиденди могат да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но когато получателят е притежател на дивидентите, наложеният данък няма да надвишава:

1) 5 на сто от brutната сума на дивидентите, ако притежателят е дружество, което притежава пряко поне 25 на сто от капитала на дружеството, изплащащо дивидентите;

2) 15 на сто от brutната сума на дивидентите във всички останали случаи.

Компетентните органи на договарящите държави чрез взаимни споразумения ще определят начина на прилагане на тези ограничения.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденди", употребен в този член, означава доходи от акции или други права (с изключение на вземания за дълг), даващи право на участие в печалбите, както и доходи от други корпоративни права, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако получателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или упражнява в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденти са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи в тази друга държава.

Член 11

Лихви

1. Лихвите, възникващи в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това тези лихви могат да се облагат с данък и в договарящата държава, в която възникват, и съобразно законодателството на тази държава, но ако получателят е действителен притежател на лихвите, наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от брутната сума на лихвите.

Компетентните органи на договарящите държави чрез взаимно споразумение ще определят начина на прилагане на това ограничение.

3. Терминът "лихви", използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това, дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото за участие в печалбите на длъжника, и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 няма да се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

5. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е самата държава, нейно политическо подразделение, орган на местната власт или местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които е възникнал дългът, който поражда

плащането на лихвите и тези лихви са свързани с такова място на стопанска дейност или определена база, ще се счита, че тези лихви произхождат от договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя на лихвите или между тях двамата и някое друго лице сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на тези особени взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 12

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и изплатени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения обаче могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат, и съобразно законодателството на тази държава, но ако получателят е и притежател на авторските и лицензионните възнаграждения, така наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от brutния размер на дохода от авторските и лицензионните възнаграждения.

Компетентните органи на договарящите държави чрез взаимно споразумение ще определят реда за прилагане на това ограничение.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми или филми, магнетофонни или записи на дискове за радио- или телевизионно предаване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за използването на или за правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване, или за информацията относно промишлен, търговски или научен опит (know-how).

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или имуществото, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения ще се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато плащачът е самата държава, нейно политическо подразделение, орган на местната власт или местно лице на тази държава. Когато обаче плащачът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на една от договарящите държави или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които възниква задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения, и тези авторски и

лицензионни възнаграждения произхождат от такова място на стопанска дейност или определена база, то тогава ще се счита, че те възникват в договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя или между тях двамата и някое трето лице сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на такива особени взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 13

Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, съставляващо част от определена база, която местно лице на едната договаряща държава има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или на такава определена база, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

3. Печалбите от прехвърляне на морски или речни кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства, използвани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, или на движимо имущество, свързано с тяхната експлоатация, се облагат само в тази държава.

4. Печалбите от прехвърляне на имущество, различно от посоченото в ал. 1, 2 и 3, се облагат само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Член 14

Независими професионални и други услуги

1. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава от извършване на професионални услуги или от други дейности с независим характер, се облагат с данък само в тази държава, освен ако:

1) то има редовно на разположение определена база в другата договаряща държава за извършване на своята дейност; ако то има такава определена база, доходите могат да се облагат в тази друга държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към тази определена база; или

2) неговият престой в другата договаряща държава е за период или периоди, възлизащи на или надвишаващи общо 183 дни през съответната данъчна година; в този случай доходите могат да се облагат в тази друга държава, но само такава част от тях, каквато е получена от дейността му, извършвана в тази друга договаряща държава.

2. Терминът "професионални услуги" включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски

дейности, както и самостоятелни дейности на лекари, стоматолози, адвокати, инженери, архитекти и счетоводители.

Член 15

Трудово правоотношение

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 16, 18, 19, 20 и 21, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държави въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данъци само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за полагане на труд в другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава, ако:

1) получателят пребивава в другата договаряща държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки 12-месечен период, започващ или приключващ в съответната данъчна година; и

2) възнаграждението е платено от работодател или от името на работодател, който не е местно лице на другата договаряща държава; и

3) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава, се облага с данък в тази държава, ако възнаграждението е платено във връзка със:

1) положен труд в другата договаряща държава във връзка със строителна площадка, строителен или монтажен обект за период 12 месеца, през които такава площадка или обект не представляват място на стопанска дейност;

2) положен труд на борда на морски или речен кораб, самолет, железопътно или пътно транспортно средство, използвано в международния транспорт.

Член 16

Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната от договарящите държави в качеството му на член на управителен съвет или на друг подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Член 17

Артисти и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист или музикант или като спортист от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност на художествен изпълнител или спортист в качеството му на такъв се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези доходи, независимо от разпоредбите на чл. 7, 14 и 15, могат да се облагат в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от дейностите му като художествен изпълнител или спортист, се облагат само в тази държава, ако дейностите се извършват в другата договаряща държава в рамките на специална програма за културен или спортен обмен, одобрена от двете договарящи държави.

Член 18

Пенсии

Като се имат предвид разпоредбите на ал. 2 от чл. 19, пенсии и други подобни възнаграждения, платени на местно лице на едната договаряща държава във връзка с трудово правоотношение в миналото, се облагат само в тази държава.

Член 19

Държавна служба

1. 1) Заплати, надници и други подобни възнаграждения, различни от пенсия, изплатени от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или неин орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги на тази държава, подразделение или орган на местна власт, се облагат с данък само в тази държава.

2) Такива заплати, надници и други подобни възнаграждения обаче се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази друга държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

- е гражданин на тази държава; или

- не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. 1) Всяка пенсия, изплатена чрез или от фондове, създадени от едната договаряща държава, политическо подразделение или орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги на тази държава, такова подразделение или орган на местна власт, се облага само в тази държава.

2) Такава пенсия обаче се облага само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази държава.

3. Разпоредбите на чл. 15, 16 и 18 се прилагат по отношение на заплати, надници и други подобни възнаграждения и пенсии, платени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава, подразделение или неин орган на местна власт.

Член 20

Студенти

1. Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено с цел образование или стаж, получава за своята издръжка, образование или стаж, не се облагат с данъци в първата посочена държава при условие, че плащанията са от източници извън тази държава.

2. По отношение на субсидии, стипендии и възнаграждения по трудов договор, които не са обхванати от ал. 1 на този член, студентът или стажантът по ал. 1 допълнително се ползва по време на обучението или стажа от същото освобождаване, облекчаване или намаляване на данъците, от което се ползват местните лица на държавата, в която той пребивава.

Член 21

Преподаватели и научни работници

1. Физическо лице, което пребивава в едната договаряща държава с цел преподаване или извършване на научно изследване в университет, колеж, училище или друга акредитирана от държавата образователна институция и което е или е било непосредствено преди пристигането си местно лице на другата договаряща държава, ще бъде освободено от облагане в първата договаряща държава по отношение на доходите от възнаграждения за това преподаване или научно изследване за период, който не надвишава две години считано от датата на първото му пристигане с тази цел в тази държава, при условие, че това възнаграждение е получено от източници, намиращи се извън нея.

2. Разпоредбата на предходната алинея няма да се прилага по отношение на доходите от научноизследователска дейност, ако тази дейност е предприета от физическото лице не в обществен интерес, а предимно за лично облагодетелстване на някое лице или лица.

Член 22

Други доходи

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава независимо от това, къде възникват, които не са разгледани в предходните членове на тази спогодба, ще се облагат с данъци само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определено в ал. 2 на чл. 6, когато получателят на такива доходи като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност или осъществява в тази друга държава независими лични услуги чрез постоянна база, разположена там, и правото или имуществото, по отношение на които се получават доходите, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

Член 23

Имущество

1. Имуществото, състоящо се от недвижимо имущество, както е определено в чл. 6, притежавано от местно лице на едната договаряща държава и намиращо се в другата договаряща държава, може да се облага с данък в тази друга държава.

2. Имуществото, състоящо се от движимо имущество, образуващо част от стопанския актив на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, или движимо имущество, принадлежащо към определена база, която местно лице на едната договаряща държава има в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, може да се облага с данък в тази друга държава.

3. Имуществото, състоящо се от морски или речни кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства, експлоатирани в международния транспорт от местно лице на едната договаряща държава, както и други движими вещи, необходими за експлоатацията на посочените транспортни средства, се облагат само в тази държава.

4. Всички други елементи от имуществото на местно лице на едната договаряща държава се облагат с данък само в тази държава.

Член 24

Избягване на двойното данъчно облагане

1. Когато местно лице на едната договаряща държава получава доход или притежава имущество, което според разпоредбите на тази спогодба могат да се облагат с данък в другата договаряща държава, първата спомената държава ще допусне:

- като намаление от данъка върху дохода на това местно лице сума, равна на данъка върху дохода, платен в другата държава;

- като намаление от данъка върху имуществото на това местно лице сума, равна на данъка върху имуществото, платен в другата договаряща държава.

Това намаление обаче и в двата случая няма да надвишава тази част от данъка върху дохода или данъка върху имуществото, който е изчислен, преди да е извършено приспадането, и който се отнася до дохода или имуществото, които могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато в съответствие с която и да е разпоредба на спогодбата полученият доход или притежаваното имущество от местно лице на едната договаряща държава са освободени от облагане с данък в тази държава, същата държава може независимо от това при изчисляване размера на данъка върху останалия доход или имущество на това местно лице да вземе предвид и освободения доход или имущество.

3. С цел предоставяне като данъчен кредит в едната договаряща държава на данъка, платен в другата договаряща държава, ще се счита, че този данък включва данъка, който би бил платен в другата договаряща държава, но е бил намален или отменен в тази държава на основание регламентирани данъчни облекчения.

Член 25

Недискриминация

1. Местни лица на едната договаряща държава не могат да бъдат подлагани в другата договаряща държава на каквото и да е облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени гражданите на тази друга държава при същите обстоятелства.

2. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга договаряща държава, отколкото данъчното облагане на предприятия на тази друга държава, които извършват същата дейност. Тази разпоредба обаче не задължава едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквито и да е лични намаления, облекчения или приспадания за целите на данъчното облагане с оглед гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

3. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на чл. 9, ал. 6 на чл. 11 и ал. 6 на чл. 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава за целите на определянето на облагаемите печалби на такова предприятие се приспадат при същите условия, както, ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава. По същия начин задълженията на предприятие на едната договаряща държава към местно лице на другата договаряща държава за целите на определяне на облагаемото имущество на такова предприятие подлежат на приспадане при същите условия, както, ако биха били договорени с местно лице на първата държава.

4. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да бъдат подлагани в първата договаряща държава на данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата договаряща държава.

Член 26

Процедура на взаимно споразумение

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своето възражение пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице. Възражението трябва да бъде представено в срок три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно, и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие с разпоредбите на спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от сроковете, предвидени в националните законодателства на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще полагат усилия да разрешават посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на спогодбата. Те могат също така да се консултират взаимно за отстраняване на двойното данъчно облагане за случаи, непредвидени в тази спогодба.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват пряко помежду си с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи. Ако се счете, че за постигане на такова споразумение е необходима устна размяна на мнения, такава може да се осъществи в рамките на комисия, съставена от представители на компетентните органи на двете държави.

Член 27

Размяна на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, каквато е необходима за прилагане разпоредбите на тази спогодба или на националните си законодателства във връзка с данъците, за които се прилага спогодбата, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на спогодбата. Размяната на информация не е ограничена от чл. 1. Всяка информация, получена от едната договаряща държава, се счита за поверителна също както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава, и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането на данъците, обхванати от спогодбата. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да предоставят информацията на публични съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

1) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

2) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по нормалната административна процедура в тази или в другата договаряща държава;

3) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на общественения ред (*ordre public*).

Член 28

Членове на дипломатически представителства и консулски служби

Нищр в тази спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства и консулските служби съгласно общите норми на международното право или съобразно разпоредбите на специални споразумения.

Член 29

Влизане в сила

1. Тази спогодба подлежи на ратификация. Договарящите държави ще се уведомят взаимно за изпълнението на конституционните изисквания за влизане в сила на спогодбата.

2. Спогодбата влиза в сила от датата на по-следното съобщение съгласно ал. 1 и нейните разпоредби ще се прилагат по отношение на данъците върху доходите и имуществото за всяка данъчна година, започваща на или след първи януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила.

Член 30

Прекратяване на действието

Тази спогодба остава в сила, докато не бъде прекратена от една от договарящите държави. Всяка договаряща държава може да прекрати действието на спогодбата по дипломатически път чрез писмено съобщение за прекратяването най-малко шест месеца преди края на всяка календарна година след изтичането на период от пет години от датата, на която спогодбата влиза в сила. В такъв случай спогодбата ще престане да действа по отношение на данъците върху доходите и имуществото за всяка данъчна година, започваща на или след първи януари на календарната година, следваща годината, през която е изпратено съобщението за прекратяване.

В удостоверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази спогодба.

Съставена в два екземпляра в София на 14 декември хиляда деветстотин деветдесет и осма година в два оригинала на български, сръбски и английски език, като всички текстове са еднакви и автентични. В случай на различия в тълкуването меродавен е английският текст.

За правителството
на Република
България:
Валентин Василев,
министър на търговията
и туризма

За Съюзното правителство
на Съюза
република Югославия:
Борислав Вукович,
съюзен министър на
външната търговия